

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Sanduleac Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.12.2018 - 21.03.2019;

Instanța de apel: 03.05.2019 - 03.09.2019;

Instanța de recurs: 01.11.2019 - 11.12.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2019, Sanduleac Vadim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2300 unități convenționale, ceea ce constituie 115.000,00 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Tarasiuc Andrei în privința căruia recurs nu a fost declarat.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea în mod solidar de la Tarasiuc Andrei și Sanduleac Vadim a sumei de 3083, 46 lei, în calitate de cheltuieli judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Cauza a fost judecată în procedura, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, inculpatul Tarasiuc Andrei, având rolul de autor, acționând prin înțelegere prealabilă și în complicitate cu Sanduleac Vadim și cu o persoană, cauza penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, au comis infracțiunea de trafic de influență.

În luna februarie 2018, Sanduleac Vadim i-a făcut cunoștință fratelui său Tarasiuc Andrei, cu Platon Nicolai Andrei, susținând că acesta poate să-l ajute să soluționeze problema cet. Platon Angela, care la acel moment era anunțată în căutare și, respectiv, se afla peste hotarele țării.

Urmare, Tarasiuc Andrei a pretins mijloace financiare în sumă de 10.000 Euro de la Platon Nicolai în scopul de a determina persoane publice din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, să radieze din baza de date „Căutare” informația privind anunțarea în căutare a cet. Platon Angela, iar la rugămintea lui Sanduleac Vădim, a micșorat suma la 7.000 Euro.

Ulterior, în luna august 2018, Tarasiuc Andrei, fiind împreună cu Sanduleac Vădim, aflându-se pe XXXXX în apropiere de Gara de Sud, în cadrul unei discuții purtate cu cet. Platon Nicolai în automobilul personal de model „Volkswagen Passat”, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul MAI, a pretins și primit de la Platon Nicolai, mijloace financiare în sumă de 5.000 euro, echivalentul a 95.800 MDL, conform cursului oficial de schimb al BNM, în scopul de a determina persoanele din MAI să radieze din baza de date „Căutare” informația privind anunțarea în căutare a cet. Platon Angela.

La 19 septembrie 2018 aproximativ la orele 22:15, Sanduleac Vadim, fiind împreună cu Tarasiuc Andrei, s-au întâlnit cu Platon Nicolai, pe teritoriul stației de alimentare „Petrom”, situată XXXXX, unde în automobilul personal de model „Volkswagen Passat”, au primit de la ultimul suma de bani pretinsă anterior de către Tarasiuc Andrei, și anume mijloace financiare în sumă de 3.000 Euro, transmise sub controlul ofițerilor de investigație ai Centrului National Anticorupție.

Prin acțiunile sale intenționate, Sanduleac Vadim, având rolul de complice, acționând prin înțelegere prealabilă cu Tarasiuc Andrei, a comis infracțiunea prevăzută în art. art. 42 alin. (5), 326 alin. (2) it. b) din Codul penal - trafic de influență, adică, contribuirea prin acordarea de sfaturi și prestarea de informații la pretinderea, acceptarea și primirea, personal, a mijloacelor financiare, pentru sine și o altă persoană, susținând că are influență asupra unor persoane publice, pentru a-i face să îndeplinească, acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților și cu supliment la cererea de apel depus de avocatul Aronov Roman din numele inculpatului Sanduleac Vadim, care a solicitat casarea sentinței în partea cuantumului pedepsei aplicate sub formă de amendă, cu solicitarea de a emite a unei decizii prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, la limita minimă prevăzută de legislația penală.

3.1 Nefiind de acord cu sentința menționată avocatul Grosu Eugen în interesele inculpaților Tarasiuc Andrei și Sanduleac Vadim, a atacat-o cu apel, solicitând

admiterea apelului și casarea sentinței în partea cuantumului pedepsei aplicate sub formă de amendă, în privința condamnării lui Tarasiuc Andrei și Sanduleac Vadim cu emiterea unei decizii prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, la limita minimă prevăzută de legislația penală.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Grosu Eugen a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată este prea aspră;
- la stabilirea cuantumului pedepsei aplicate sub formă de amendă instanța nu a luat în considerație faptul că inculpații Tarasiuc Andrei XXXXX și Sanduleac Vadim au fiecare câte doi copii minori la întreținere;
- luând în considerație că inculpații au recunoscut vina integral, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, reducerea de $\frac{1}{4}$ de care beneficiază inculpații în cazul stabilirii pedepsei sub formă de amendă, cuantumul minim de pedeapsă constituie 2250 u.c., care și urma a fi aplicat în privința inculpaților pe când, contrar prevederilor legale, în privința inculpatului Tarasiuc Andrei a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă în cuantum de 2500 u.c. iar în privința inculpatului Sanduleac Vadim, a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă în cuantum de 2300 u.c, cuantum de depășește minima prevăzută de legislația penală, luând în considerație reducerea de $\frac{1}{4}$ a pedepsei cu amendă de care beneficiază inculpații.

3.2 Împotriva sentinței a declarat apel suplimentar avocatul Aronov Roman în interesele inculpatului Sanduleac Vadim, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin să-i stabilească pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2.250 u.c., ce constituie 112.500 lei.

În argumentarea apelului avocatul Aronov Roman a invocat următoarele:

- pedeapsa în privința lui Sanduleac Vadim sub formă de amenda în mărime de 2.300 u.c., ce constituie 115 000,00 lei, nu este justificată în mod obiectiv și echitabil și chiar rațional în lumina principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, conform căruia la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală;
- instanța de fond n-a argumentat corect și just motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare prin stabilirea amenzii în mărimea numită supra, în baza căror temeieri a ajuns la concluzia privind amendarea inculpatului cu suma de amenda în mărime de 115 000,00 lei;
- pedeapsă stabilită în privința lui Sanduleac Vadim sub formă de amenda în mărime de 2 300 u.c., ce constituie 115 000,00 lei, este absolut greșită, depășește nejustificat limitele legale în lumina art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei pedepse întemeiate și legale prin prisma scopului legii penale.

- pedeapsa penală adusă inculpatului contravine, în mod evident, dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală, astfel, s-a încălcat și dreptul inculpatului la sentința bine motivată și legală;

- primă instanță nu a fost ținut cont de aceste prevederi și, prin urmare, a încălcat esențial principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în cazul lui Sanduleac Vadim, fapt ce confirmă că cercetarea penală a dosarului dat în judecată a fost efectuată superficial și unilateral;

- raportând cadrul legal enunțat la caz, partea apărării a reținut drept incorect concluzia primei instanțe cu privire la amendarea inculpatului cu amenda în mărime de 115.000 lei, deoarece Judecătoria Chișinău, sediul Centru, nu și-a întemeiat soluția data pe prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, apelul declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților și suplimentul la cererea de apel depus de avocatul Aronov Roman din numele inculpatului Sanduleac Vadim, au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Curtea de Apel consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Tarasiuc Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 326 alin. (2) lit. b) Cod Penal, și a lui Sanduleac Vadim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 326 alin. (2) lit. b) Cod Penal,

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat legea, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Argumentele apelanților în interesele inculpaților potrivit cărora, prima instanță incorect a individualizat pedeapsa inculpaților, urmând a fi aplicată în privința acestora pedeapsa sub formă de amendă în limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului incriminat, redusă cu 1/4, au fost apreciate critic.

Instanța de apel a reținut că, sancțiunea pentru infracțiunea de la art. 326 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, astfel, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură

penală, instanța de fond justificat a aplicat pedeapsa penală sus menționată, stabilind cuantumul prevăzut de sancțiunea normei penale incriminate, pedeapsă care se încadrează în noile limite stabilite prin reducerea cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune.

În conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos.

Reducerea pedepsei în cazurile prevăzute de lit. a) sau b) art. 78 alin. (1) Cod penal, trebuie să fie în raport cu numărul circumstanțelor atenuante stabilite de instanța de judecată. O pedeapsă, redusă până la minimul prevăzut de sancțiune, se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art.76 Cod penal.

În același timp, instanța de apel a menționat că, infracțiunile prevăzute la art. 326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății.

Instanța de apel a reținut că infracțiunile de trafic de influență cauzează daune intereselor publice, afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Instanța de apel a menționat în continuare că pedepsele stabilite de către instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp trebuie să fie și juste, adică să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumulului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp trebuie să fie respectate prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora, pedeapsa penală mai are și scopul restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, cât și a altor persoane, totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Curtea de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 2500 u.c. și respectiv 2300 u.c., ar duce la conștientizarea de către inculpați a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și respectarea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurarea a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea în mod solidar

de la Tarasiuc Andrei și Sanduleac Vadim a sumei de 3083,46 lei, în calitate de cheltuieli judiciare, ca fiind neîntemeiată.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Aronov Roman în numele lui Sanduleac Vadim a atacat-o cu recurs ordinar, invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia în aspectul legat de stabilirea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță. De asemenea, a solicitat stabilirea lui Sanduleac Vadim pedeapsă în mărime de 2250 u.c., ce constituie 112.500 lei.

În recurs, avocatul menționează că:

- prima instanță și instanța de apel au omis să se expună asupra motivelor pentru care au apreciat că nu sunt fondate apărările avocatului privind următoarele aspecte de fapt și de drept;

- pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2300 u.c. nu a fost justificată în mod obiectiv și echitabil și chiar rațional în lumina principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale;

- partea motivată a sentințelor criticate în aspectul legat de pedeapsă stabilită s-a caracterizat prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. În așa mod, pedeapsa penală adusă inculpatului contravine dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală;

- insistă asupra faptului că informațiile conținute în actul juridic sunt insuficiente pentru a permite omendarea inculpatului cu amenda în mărime de 115.000 lei;

- instanța de fond, ignorând prevederile alin. (3) art. 384 Cod de procedură penală nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta, sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea unei pedepse obiective în sensul scopului legii penale.

- instanța de apel contrar prevederilor citate au ajuns la concluzia greșită privind aplicarea amenzii în mărimea criticată, fără ca să fie expusă corect asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării dosarului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar, că acesta urmează a fi inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră, că temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului și suplimentului la cererea de apel declarat.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singur în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal evidențiază, că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod

de procedură penală, cât și prevederile art. 75 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 3.000 la 4.000 u.c. sau cu închisoare de la 2 la 6 ani.

Prin urmare, în speță, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsa amenzii cu o pătrime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de amendă, care este de la 2250 la 3000 u.c..

Conform art. 78 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: b) dacă se aplică amenda, aceasta **se poate** coborî până la limita de jos, deci este la discreția instanței să aplice sau nu limita de jos a sancțiunii, or, după cum rezultă din conținutul deciziei instanței de apel, aceasta a motivat neaplicarea limitei de jos a sancțiunii față de inculpatul Sanduleac Vadim.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speță a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către avocat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Sanduleac Vadim*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 ianuarie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun